

Zveme Vás srdečně
na mezinárodní konferenci
u příležitosti oslav 120. výročí založení Národního pedagogického muzea a knihovny
Komenského v Praze
na téma

Úloha osobností a institucí v rozvoji vzdělanosti v evropském kontextu (Prezentace školství a vzdělanosti)

Termín:

25. října 2012

Hlavní organizátoři:

Pedagogická fakulta Univerzity Karlovy v Praze – Katedra občanské výchovy a filosofie
Fakulta přírodovědně-humanitní a pedagogická Technické univerzity v Liberci – Katedra
pedagogiky a psychologie
Central European Philosophy of Education Society
Česká pedagogická společnost

Obsah:

Role a význam osobností a vzdělávacích institucí jako nositelů vzdělanosti – ZŠ, SŠ, VŠ,
muzea, knihovny a galerie
Role osobností v oblasti vzdělávání

Místo a čas konání:

Univerzita Karlova v Praze – Pedagogická fakulta

9:00 – 12:30 – aula

13:30 – 17:00 – velký sál (suterén) a doktorandská místnost (1. patro)

17:00 – 17:30 – aula

Předpokládaný program konference:

9:00 slavnostní zahájení konference

pozdrav děkanky Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy v Praze, doc. PaedDr. Radky
Wildové, CSc., a děkana Fakulty přírodovědně-humanitní a pedagogické Technické
univerzity v Liberci, doc. RNDr. Miroslava Brzeziny, CSc.

9:00 – 12:30 plenární vystoupení

- 1) prof. PhDr. Jan Sokol, CSc. – příspěvek k otázce Komenského všeobecné nápravy věcí lidských
- 2) prof. Dr. Dietrich Benner (Humboldtova Univerzita v Berlíně) a Dr. Dariusz Stępkowski (Varšavská univerzita) – Die erziehungsphilosophische und gesellschaftliche Konstitution der modernen Eigenlogik der Erziehung. Ueberlegungen im Anschluss an Johann Amos Comenius und Jean Jacques Rousseau
- 3) doc. PhDr. Tomáš Kasper, Ph.D. (Technická univerzita v Liberci) – Profesní a národnostní emancipace českého učitelstva v poslední třetině 19. století – motivy, cíle, zkušenosti a reflexe
- 4) další příspěvky jsou v jednání

12:30 – 13:30 oběd

13:30 – 17:00 sekce (očekává se 8-9 příspěvků)

- 1) Teorie výchovy a filozofie výchovy v evropském kontextu – moderuje doc. PhDr. Naděžda Pelcová, CSc.
- 2) Role osobností a institucí při utváření vzdělávacích struktur (historicko-pedagogická analýza) – moderuje doc. PhDr. Tomáš Kasper, PhD.

17:00-17:30 – společné zakončení konference

Ubytování pro zahraniční účastníky nebo účastníky ze vzdálených míst ČR je zajištěno na koleji PETRSKÁ, ul. Petrská 3 na Praze 1 ve dnech 24. 10. a 25. 10. 2012. Cena ubytování je cca 300,- Kč za noc v jednolůžkovém pokoji a 275 za noc ve dvoulůžkovém pokoji.

Vzhledem k omezenému počtu míst si zamluvte ubytování na adrese:

nadezda.pelcova@pedf.cuni.cz pokud možno co nejdříve (nejpozději do 31. 5. 2012).

Sekce: **Teorie výchovy a filosofie výchovy v evropském kontextu**

Cílem jednání sekce je porozumět filosofickým východiskům evropské podoby vzdělanosti. V tomto kontextu je pro nás „Evropa“ nikoli pojmem geografickým, nýbrž označením určitého duchovního společenství, založeného na třech základních pramenech: antickém úsilí o moudrost, křesťanské spiritualitě a osvícenském humanismu. Těmito prameny jsou syceny i určité kulturní hodnoty typické pro „evropanství“, tím je dán i základní rozvrh „evropského myšlení“ společný v podobě epistémé nám všem jako Evropanům. V rámci sekce filosofie výchovy půjde o to promýšlet vzdělání spolu s pojmem kultury, jazyka a politiky jako svébytný způsob rozvoje a seberozvoje člověka. Půjde o to položit otázky, zda vůbec existovala česká nebo polská filosofie, česká, slovenská nebo německá či rakouská vzdělanost. A může vůbec vzdělanost mít toto upřesňující i omezující přízvisko a být spjata s národní, národnostní, náboženskou nebo jinou příslušností? Co je potom smyslem a obsahem evropské vzdělanosti?

Intence celku, jež je vlastní evropskému pojetí filosofie a vzdělanosti, je přece protikladem všem podobám partikularismu (tedy i národních kultur). Avšak vyrůstá právě myšlení a pravá vzdělanost bez hloubky tradice a zakotvení ve vlastní, národní kultuře? Jaký je vztah jazyka a vzdělanosti, co lze a nelze v národním jazyce vyjádřit? Z těchto hledisek (spolu s Komenským věcí lidských – filosofie, politiky, náboženství) a prizmatem těchto a dalších otázek chceme promýšlet podíl a přínos význačných osobností filosofického a teoreticko-pedagogického myšlení, které nesporně založily, formovaly a ovlivnily vzdělanost ve svých vlastních zemích a zároveň prolomily úzce regionální hranice vlastního myšlení směrem k celku (k Evropě). Specifickým místem souvisejícím s porozuměním vztahu celku a části v okrsku vzdělanosti je idea středoevropanství. Vystačíme ještě dnes s konstatováním, že střední Evropa je místem setkání Východu se Západem? Je střed Evropy jejím centrem-pupkem, periferií nebo územím nikoho? Jaká je vlastní podoba naší současné vzdělanosti a nakolik je vůbec ovlivněna tradicí, pozicí (středu), jazykem?

Bereme setkání v sekci „Teorie výchovy a filosofie výchovy v evropském kontextu“ jako příležitost k zamyšlení se nad moderními i postmoderními koncepty vzdělanosti.

Stručné představení příspěvků upravte v následujícím formátu a zasílejte na adresu

nadezda.pelcova@pedf.cuni.cz do 31. 5. 2012

Název (max. 200 znaků včetně mezer)

Klíčová slova (max. 150 znaků včetně mezer)

Anotace (max. 1300 znaků včetně mezer)

Metodologie – zdroje dat, výzkumné metody (max. 500 znaků včetně mezer)

Sekce: **Role osobností a institucí při utváření vzdělávacích struktur (historicko-pedagogická analýza)**

Chceme-li analyzovat roli osobností a institucí při konstruování vzdělávacího a výchovného diskursu, musíme jeho dynamiku tematizovat v historicko-pedagogickém pohledu. Druhá polovina 19. století a první třetina 20. století je v české pedagogické diskusi zásadním obdobím konstruování moderních vzdělávacích struktur a výchovných paradigmat. Můžeme říci, že v rámci daného časoprostoru sledujeme dynamiku prosazení dominantních výchovných a vzdělávacích diskursů, které na jedné straně výrazně čerpají ze starších, tradičněji pojatých výchovných a vzdělávacích teorií či praktik, na druhé straně zasazují v nových vztažných rámcích a postaveních vlastní diskursivní rozložení, které „svou autoritou a mocí“ konstruuje moderní pedagogickou diskusi a utváří možnosti čtení pedagogické reality.

V tomto pohledu se ptáme, které osobnosti významně zasáhly do konstrukce struktury i dynamiky dané diskuse – ať již dnes patří k „pedagogickému kánonu“, či jsou pozapomenutými nebo „vytěsněnými“ představiteli daného období. Pozornost dále směřuje k analýze těch institucí, jejichž činnosti reprezentují v tehdejší diskursu dominantní praktiky a tendence pedagogického jednání či myšlení. V popředí analýzy stojí nejen školy na všech stupních vzdělávání, ale i další instituce s vzdělávacími a výchovnými cíli, jakými byly různé spolky či další profesní a občanská uskupení, ale i významná pedagogická nakladatelství, pedagogická a učitelská periodika, knihovny, muzea apod. či výchovné instituce.

Stručné představení příspěvků upravte v následujícím formátu a zasílejte na adresu tomas.kasper@tul.cz do 31.5.2012:

Název (max. 200 znaků včetně mezer)

Klíčová slova (max. 150 znaků včetně mezer)

Anotace (max. 1300 znaků včetně mezer)

Metodologie – zdroje dat, výzkumné metody (max. 500 znaků včetně mezer)